

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege.
A hivatalos közzétételre az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/1391/2025.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

1. Az Alkotmánybíróság a Kúria Gfv.VI.30.316/2024/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

2. Az Alkotmánybíróság a cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény 26. § (1) bekezdés k) pont *ka)* alpontja alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. Az indítványozó külföldi gazdasági társaság jogi képviselője (Dr. Kollár és Dr. Strasz Ügyvédi Iroda, eljáró ügyvéd: dr. Kollár Károly) útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. § (1) bekezdése alapján a Fővárosi Törvényszék Cégbírósága Cgt.01-24-001305/2. végzésére és a Fővárosi Ítéltábla 13.Cgtf.43.394/2024/2. számú végzésére is kiterjedően kérte a Kúria Gfv.VI.30.316/2024/2. számú végzése, továbbá az Abtv. 26. § (1) bekezdése alapján a cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény (a továbbiakban: Ctv.) 26. § (1) bekezdés k) pont *ka)* alpontja alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését.
- [2] 2. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy előzményei és a panasz az alábbiak szerint foglalható össze.
- [3] 2.1. Az indítványozó tagja egy, a Fővárosi Törvényszék Cégbírósága (a továbbiakban: cégbíróság) által nyilvántartott gazdasági társaságnak (a továbbiakban: kérelmezett). A kérelmezett cégjegyzéki adatainak 37/1. számú rovatába 2019. március 12-i keltezéssel, és 2019. március 1. közzététellel (a továbbiakban: bejegyzés1.) a Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Bünyügyi Igazgatósága (a továbbiakban: NAV)

határozata alapján, míg a 37/2. számú cégjegyzéki rovatba 2019. május 23-ai keltezéssel, és 2019. május 25-ei közzététellel (a továbbiakban: bejegyzés2.) a Baranya Megyei Főügyészség vádirata alapján büntetőjogi intézkedéssel kapcsolatos adat került bejegyzésre.

- [4] Az indítványozó a 2024. február 7. napján kelt, a Ctv. 77. § (1) bekezdés c) pontja szerint előterjesztett beadványában a Ctv. 26. § (1) és (4) bekezdései, továbbá a jogi személlyel szemben alkalmazható büntetőjogi intézkedésekről szóló 2001. évi CIV. törvény 12–13. §-ai alapján a bejegyzett adatok törlése érdekében törvényességi felügyeleti eljárás lefolytatását kérte. Előadta, hogy a NAV mint nyomozó hatóság nem tartozik azon szervek közé, akiknek a Ctv. 26. § (4) bekezdés szerinti határozata alapján büntetőjogi intézkedésre vonatkozó adat bejegyezhető, ezért a bejegyzés jogszabálysértő. A cégbíróságnak hivatalból kellett volna vizsgálnia az adat bejegyezhetőségét, és a bejegyzés megtagadásáról kellett volna döntenie a felhívott jogszabályhely kógens rendelkezései alapján. Utalt arra is, hogy a 37/2. számú cégjegyzéki rovatban szereplő bejegyzés hatálya 2019. március 14. napja, az ügyben vádemelésre azonban csak 2019. május 14. napján kelt vádirat alapján került sor. A Baranya Megyei Főügyészség kizárólag a vádirat benyújtását követően lett volna jogosult a megkeresésre, ekképp az intézkedés indítványozásának kezdőpontja nem lehetett 2019. március 14.
- [5] A cégbíróság a 2024. február 29. napján kelt, Cgt.01-24-001305/2. számú végzésével az indítványozó kérelmét elutasította. Határozatának indokolásában kifejtette, hogy a törvényességi felügyeleti eljárásnak azért nincs helye, mert annak célja az, hogy a cégbíróság a céget rászorítsa valamely tevékenység, intézkedés megtételére. Jelen esetben azonban fogalmilag kizárt, hogy a cég az ügyben intézkedni tudjon. Hangsúlyozta, hogy a Ctv. 26. § (1) bekezdés k) pontja szerint a cégjegyzéki adat bejegyzésére és közzétételére hivatalból, elektronikus értesítés alapján kerül sor. A bejegyzéseket tartalmazó végzéssel szemben – amennyiben a bejegyzésre hibás adatok alapján került sor vagy a bejegyzés egyéb okból hibás – kijavítás iránti kérelmet a kérelmezett, valamint az ügyész terjeszthet elő. Ezt követően a cégbíróság csupán azt vizsgálhatja, hogy a bejegyzésben foglalt adatok egyeznek-e a bejegyezni kért adatokkal, de nem dönthet arról, hogy a megküldött átirat esetlegesen jogszabályba ütközik. Amennyiben az ügyész átirata a vádirat benyújtásának időpontjával kapcsolatban elírást tartalmaz, úgy annak javítására a cégbíróság hivatalból nem jogosult. Utalt arra is, hogy a Ctv. 26. § (1) bekezdésének értelmezéséből nem következik, hogy a nyomozó hatóság értesítése alapján nem lehet bejegyzést eszközölni a cégjegyzék 37. számú rovatába.
- [6] Az indítványozó fellebbezése alapján másodfokon eljáró Fővárosi Ítéltábla a 2024. június 18. napján kelt, 13.Cgtf.43.394/2024/2. számú végzésével az elsőfokú bíróság végzését helyes indokaira utalással helybenhagyta. Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság megalapozottan jutott arra a következtetésre, hogy a törvényességi

felügyeleti kérelemben hivatkozott okokból kizárt a cég törvénysértő működése, mert az adatok bejegyzésére hivatalból, azaz a cég cselekvésétől, mulasztásától függetlenül és nem a cég kérelmére került sor. Helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság azt is, hogy eljárással érintett adatok bejegyzése során a cégbíróság nem vizsgálhatta a bejegyezni kért adatok helyességét. A Ctv. 26. §-a alapján lefolytatott eljárás nem az általános – a Ctv. IV. fejezete szerinti – eljárás, ezért a cégbíróság nem vizsgálhatta az elektronikus úton megküldött átirat tekintetében a megkereső hatóság hatáskörébe tartozó adatok helyességét.

- [7] A jogerős végzéssel szemben az indítványozó terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben elsődlegesen a jogerős végzés – elsőfokú bíróság határozatára is kiterjedő – hatályon kívül helyezését és az ügyben eljáró bíróságok új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását, másodlagosan a jogerős végzés megváltoztatásával a 37/1. és 37/2. számú rovatába bejegyzett adatokat törölő döntés meghozatalát kérte.
- [8] A Kúria mint felülvizsgálati bíróság 2025. március 5. napján kelt, Gfv.VI.30.316/2024/2. számú végzésével az indítványozó felülvizsgálati kérelmét visszautasította.
- [9] Rámutatott, hogy a törvényességi felügyeleti eljárásban – mint vagyoni jogi tárgyú nemperes eljárásban –, ha az elsőfokú bíróság végzését a másodfokú bíróság azonos jogszabályi rendelkezésre és jogi indokolásra utalással hagyta helyben, csak abban az esetben kerülhet sor a felülvizsgálati kérelem érdemi elbírálására, ha a Kúria a felülvizsgálatot a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 409. § (2) bekezdés a)–c) pontjaiban vagy a (3) bekezdésben megjelölt okokból engedélyezi. A felülvizsgálat engedélyezése minden esetben a fél előzetesen előterjesztett kérelmén alapul, erre vonatkozóan hiánypótlás elrendelésének nincs helye. Megállapította, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság döntését a felülvizsgálati kérelemmel támadott körben azonos jogszabályi rendelkezésekre és jogi indokolásra utalással hagyta helyben, így a felülvizsgálat a Pp. 408. § (2) bekezdése alapján kizárt. Következésképp a felülvizsgálati kérelem érdemi elbírálásához az indítványozónak felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet kellett volna előterjesztenie. Ilyen kérelmet viszont az indítványozó nem nyújtott be és a felülvizsgálati kérelme sem tartalmazott engedélyezés iránti kérelmet, ezért a Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 415. § (1) bekezdés e) pontja alapján visszautasította.
- [10] 2.2. Az indítványozó hiánypótlást követően kiegészített, az Abtv. 27. § (1) bekezdése alapján előterjesztett alkotmányjogi panaszában az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésében rögzített jó hírnévhez való jog, a XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz való jog és ezzel összefüggésben a 28. cikke és a C) cikk (1) bekezdésében foglalt hatalommegosztás elve, a XXVIII. cikk (2) bekezdése szerinti ártatlanság vélelme, a (6) bekezdésében meghatározott kétszeres büntetés tilalma, valamint a (7) bekezdésében foglalt jogorvoslathoz való jog sérelmére hivatkozással

kérte a bírósági döntések alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését.

- [11] Az indítványozó az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdése szerinti jó hírnévhez való jog és a XXVIII. cikk (2) bekezdésében foglalt ártatlanság vélelmének sérelmét a büntetőeljárás tényének cégjegyzékben való rögzítése miatt állítja. Értelmezésében a „Kérelmezett számára e bejegyzés úgy jelenik meg, mintha »*quasi* büntetett előéletű,« megbízhatatlan gazdasági társaság lenne.”. A bejegyzés jelentősen rontja a kérelmezett társaság társadalmi és gazdasági megítélését, különösen a hitelintézetek és a gazdasági partnerek körében, akik megbízhatatlannak tekinthetők, ezáltal gazdasági működésében alaptalan és aránytalan hátrányt szenved. Érvelése szerint „Egy bűnösség megállapítása előtti közhiteles és nyilvános nyilvántartásba történő olyan bejegyzés, amely alkalmas arra, hogy a személy erkölcsi integritását, tisztességes magatartását megkérdőjelezze, idő előtti, és alapvető jogaiba ütközik.”
- [12] Az indítványozó az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes bírósági eljáráshoz való jog több részelemének egyenkénti és összességében való megsértését is állította. Az indokolt bírói döntéshez való jog sérelmét abban látja, hogy sem az elsőfokú, sem a másodfokú bíróság nem adott számot döntésében arról, hogy miként történhetett meg a bejegyzés a nyomozóhatóság megkeresésére, és arról sem, hogy a 2019. május 14-én kelt vádirat alapján miként kerülhetett sor a büntetőjogi intézkedés alkalmazása indítványozásának bejegyzésére 2019. március 14. napi hatállyal.
- [13] Az indítványozó az ügyben eljáró bíróságok jogértelmezését is kifogásolta. Álláspontja szerint a Ctv. 26. § (4) bekezdéséből az következik, hogy az (1) bekezdés k) pontjában meghatározott, büntetőjogi intézkedésre vonatkozó adatokat „csak az eljáró ügyészség, illetve az ügyben eljáró bíróság (a vádemelést megelőzően értelemszerűen a nyomozási bíró) elektronikus értesítése alapján lehet csak [...] bejegyezni”, az ügyészség intézkedésére pedig kizárólag a vádirat benyújtását követően, vagy legkorábban azzal egyidejűleg lett volna jogosult. Az ügyben eljáró bíróságok önkényes, a norma értelmétől elszakadó jogértelmezése ezért nemcsak *contra legem* jogalkalmazást jelent, hanem a döntés *contra constitutionem* önkényességét és ezáltal az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének és a 28. cikkének sérelmét eredményezi. Érvelése szerint mivel a jogalkotó célja egyértelműen az volt, hogy a bejegyzésre kizárólag a végrehajtó hatalomtól független szervek megkeresésére kerülhessen sor a fenti jogértelmezés egyúttal az Alaptörvény C) cikk (1) bekezdésében foglalt hatalommegosztás elvét is sérti.
- [14] Az indítványozó az Alkotmánybíróság 3417/2024. (XI. 28.) AB határozatára utalva kifogásolta azt is, hogy a felülvizsgálati eljárás során a Kúria a Pp. 407. § és 408. §-át kiterjesztő módon értelmezte, s ez az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében garantált tisztességes eljáráshoz való jog, valamint a XXVIII. cikk (7) bekezdésében biztosított jogorvoslathoz való jog sérelmére vezetett. Értelmezésében ugyanis az

ítélőtábla nem teljesen azonos jogi indokolással hagyta helyben az elsőfokú bíróság döntését, hanem azt kiegészítette.

- [15] Az indítványozó érvelése szerint az Alaptörvény XXVIII. cikk (6) bekezdésében foglalt *ne bis in idem* elvének sérelmét eredményezi, hogy „a különböző eljáró hatóság különböző ügyszámok megjelölése alapján külön rovatba jegyezték fel ugyanazt a tényt.” Ez harmadik személyek – különösen a gazdasági életben résztvevő szereplők – számára olyan benyomást kelt, mintha a kérelmezettel szemben két büntetőeljárás lenne folyamatban.
- [16] Az indítványozó szerint az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében foglalt jogorvoslathoz való jog sérelmét eredményezi, hogy az ügyben eljáró bíróságok a törvény szerint a nem jogosult szervek megkeresése alapján bejegyzett törvényt sértő (*contra legem*) cégnyilvántartási adatokat érdemben nem vizsgálták felül. Értelmezésében „az a bírói döntés [...], amely *expressis verbis* megállapítja, hogy ennek érdemi felülvizsgálatára nincs lehetőség a jogorvoslati eljárásban, az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében biztosított jogorvoslathoz való jogot sérti.”
- [17] 2.3. Az indítványozó a hiánypótlást követően kiegészített alkotmányjogi panaszában az Abtv. 26. § (1) bekezdése alapján a Ctv. 26. § (1) bekezdés k) pont ka) alpontja alaptörvény-ellenességét is állította. Érvelése szerint a támadott jogszabályi rendelkezés az Alaptörvény M) cikke, a VI. cikk (1) bekezdése, a XII. cikk (1) bekezdése, valamint a XXVIII. cikk (1), (2) és (6) bekezdései sérelmét eredményezi.
- [18] Az indítványozó az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdése szerinti jó hírnévhez való jog és a XXVIII. cikk (2) bekezdésében foglalt ártatlanság vélelmének sérelmét az Abtv. 27. §-a szerinti panasz körében előadottakkal azonos érvekre alapította.
- [19] Az indítványozó érvelése szerint a támadott jogszabályi rendelkezés ellentétes az Alaptörvény XII. cikk (1) bekezdésében foglalt vállalkozáshoz való joggal, valamint az M) cikkében foglalt a tisztességes gazdasági versenyt biztosító alkotmányos alapelvvel, mert a foglalkozás szabad megválasztásához és az adott vállalkozás gyakorlásához való jogot egyes piaci szereplőktől meghatározatlan időre lényegében *de facto* elvonja. Ellehetetleníti a jogi személy gazdasági társaság ügyleteit, kapcsolatait, akadályozza hitel felvételét, gazdasági működésében alaptalan és aránytalan nehézségeket okozhat.
- [20] Az indítványozó érvelése szerint a támadott jogszabályi rendelkezés azért „ellentétes az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésével, mivel annak hiányában, hogy törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül elbírálta volna a bűnösséget, a jogi személy cégnyilvántartási adatai közé több bejegyzést is lehetővé tesz a büntetőeljárás tényének feltüntetéséről.”

- [21] Az indítvány az Alaptörvény XXVIII. cikk (6) bekezdésében *ne bis in idem* elvet illetően indokolást az Abtv. 26. § (1) bekezdésére alapított panasz tekintetében nem tartalmaz.
- [22] 3. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1)–(2) bekezdése alapján megvizsgálta, hogy az alkotmányjogi panasz megfelel-e a befogadhatóság törvényi feltételeinek.
- [23] Az Abtv. 30. § (1) bekezdése alapján az Abtv. 26. § (1) bekezdése és a 27. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet írásban benyújtani. Az indítványozó meghatalmazással rendelkező jogi képviselője a Kúria végzését 2025. március 12. napján vette át, az alkotmányjogi panaszt 2025. május 12. napján, határidőben terjesztette elő az elsőfokú bíróság útján. A panasz a befogadás jogorvoslatok kimerítésével kapcsolatos feltételének is megfelel.
- [24] 4. Az Alkotmánybíróság először az Abtv. 26. § (1) bekezdésére alapított panasz befogadhatóságának további feltételeit vizsgálta.
- [25] 4.1. Az Abtv. 26. § (1) bekezdése szerint az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés c) pontja alapján alkotmányjogi panasszal az Alkotmánybírósághoz fordulhat az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet, ha az ügyben folytatott bírósági eljárásban alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazása folytán az Alaptörvényben biztosított jogának sérelme következett be, és jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.
- [26] Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügyben való érintettség az Abtv. 26. § (1) bekezdésére alapított alkotmányjogi panasz elengedhetetlen feltétele. Ennek megfelelően rendelkezik úgy az Alkotmánybíróság Ügyrendjéről szóló 1001/2013. (II. 27.) AB Tü. határozat (a továbbiakban: Ügyrend) 30. § (4) bekezdése, hogy a befogadási eljárás során az érintettséget egyedileg kell vizsgálni.
- [27] Az alkotmányjogi panasz alapját képező – törvényességi felügyeleti eljárásban hozott – bírósági döntés előzménye a büntetőeljárás tényének a kérelmezettre, s nem az indítványozóra vonatkozó adat cégjegyzékben való rögzítése. Az indítványozó az Abtv. 26. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panaszában e bejegyzés alapjául szolgáló jogszabályi rendelkezést kifogásolja. Az Alkotmánybíróság jelen ügyben is hangsúlyozott álláspontja szerint „[a]z esetleges hátrány bekövetkezése így önmagában nem igazolja a jogi személy tulajdonosainak alapjogi érintettségét olyan jogszabályi rendelkezések vagy bírói döntés tekintetében, amely kizárólag a tőlük elkülönülő jogalanyisággal rendelkező jogi személy – Alaptörvényben is biztosított – jogait érintik” {3010/2019. (I. 7.) AB végzés (a továbbiakban: Abv1.), Indokolás [9]}. A kifogásolt jogszabályi rendelkezés annak ellenére, hogy kedvezőtlenül befolyásolhatja mind a kérelmezett, mind pedig tulajdonosa – azaz az indítványozó – vagyoni vagy

egyéb helyzetét, kizárólag a kérelmezett jogait érinti, s nevében az indítványozó jogvédelmi igényt nem érvényesíthet. Megállapítható tehát, hogy az indítványozó kifogásainak alapját képező közhatalmi intézkedés a kérelmezett, s nem az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogait érinti, ezért az indítványozó esetében nem áll fenn az Abtv. 26. § (1) bekezdésében megkívánt érintettség (Abv1., Indokolás [8]–[9]).

- [28] Az előzőekben írtakra tekintettel az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a normakontrollra irányuló alkotmányjogi panasz az indítványozó érintettségének hiányában érdemben nem bírálható el.
- [29] 5. Az Alkotmánybíróság a továbbiakban az Abtv. 27. § (1) bekezdésére alapított panasz befogadhatóságának a feltételeit vizsgálta.
- [30] 5.1. Az Alkotmánybíróság gyakorlatában az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerinti érintettséget és jogosultságot megalapozza, ha az indítványozó az alapügyben félként vagy beavatkozóként részt vett, vagy ha igazolja, hogy az eljárás és az annak során hozott döntés közvetlenül érinti valamely Alaptörvényben biztosított jogát, és jogállása más személyektől egyértelműen megkülönböztethető {lásd hasonlóan: 3273/2017. (X. 19.) AB végzés, Indokolás [16]}. Jelen ügyben az indítványozó egyedi ügyben való érintettsége megállapítható, az alkotmányjogi panasz benyújtásának alapjául szolgáló nemperes eljárás kérelmezőjeként és a felülvizsgálati indítvány elterjesztőjeként nyilvánvalóan érintettnek tekinthető.
- [31] 5.2. Az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panasz az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogának megsértése esetén nyújtható be.
- [32] Az indítvány e feltételnek csak részben felel meg. Az Alkotmánybíróság gyakorlata következetes abban, hogy a hatalommegosztás elvét deklaráló Alaptörvény C) cikk (1) bekezdése nem tartalmaz Alaptörvényben biztosított jogot, így arra alkotmányjogi panasz nem alapítható {3226/2020. (VI. 19.) AB végzés, Indokolás [10]; 3458/2020. (XII. 14.) AB végzés, Indokolás [8]}. Hasonlóan nem tartalmaz az indítványozó számára Alaptörvényben biztosított jogot, ezért nem lehet alkotmányjogi panasz alapja sem az Alaptörvény 28. cikkében foglalt, a bíróságoknak címzett jogértelmezési segédszabály {3150/2022. (IV. 1.) AB végzés, Indokolás [15]; 3192/2022. (IV. 29.) AB határozat, Indokolás [33]}.
- [33] Az Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pontjából egyenesen következik, hogy az indítványozó alkotmányjogi panaszában alapvetően a saját Alaptörvényben biztosított jogának sérelmére hivatkozhat {3415/2025. (XII. 10.) AB végzés, Indokolás [18]}. Az indítványozó az Abtv. 27. § (1) bekezdésére alapított alkotmányjogi panaszában ugyanakkor azt sérelmezi, hogy a büntetőeljárás tényének cégjegyzékben való rögzítése a kérelmezett társaság Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdése szerinti jó

hírnévhez való jogának, a XXVIII. cikk (2) bekezdésében foglalt ártatlanság védelmének, valamint a (6) bekezdés szerinti *ne bis in idem* alkotmányos elvének sérelmét eredményezi. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz ezen részei nem felelnek meg az Abtv. 27. §-ában foglalt követelménynek, mert az indítványozó nem a saját Alaptörvényben biztosított jogának sérelmét állítja, hanem egy másik jogi személy – a kérelmezett – sérelmére hivatkozik (lásd hasonlóan: 3158/2018. (V. 16.) AB végzés, Indokolás [26]).

- [34] Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdése {3297/2024. (VII. 24.) AB végzés, Indokolás [26]} az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogának minősülő tartalmat hordoz és megilleti a nem természetes személyeket, így az indítvány e körben a törvényi feltételeknek megfelel.
- [35] 5.3. Az Alkotmánybíróság a továbbiakban azt vizsgálta, hogy lehet-e helye a Kúria végzésén keresztül a jogerős döntés alkotmányossági felülvizsgálatának.
- [36] A Kúria alkotmányjogi panasszal támadott végzése nem érintette az ügy érdemét, azonban az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata alapján a bírósági eljárást befejező egyéb döntésnek minősül, amely az Abtv. 27. §-án alapuló törvényi feltételek alapján alkotmányjogi panasszal támadható {3035/2024. (I. 24.) AB végzés, Indokolás [20]; 3263/2024. (VII. 12.) AB végzés, Indokolás [18]}.
- [37] Az Ügyrend 32. § (1) bekezdése értelmében az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panaszok esetében a jogorvoslati lehetőségek kimerítésének kötelezettsége nem vonatkozik a felülvizsgálatra mint rendkívüli jogorvoslatra {3312/2023. (VI. 21.) AB határozat, Indokolás [15]}. Az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panasz a jogerős döntéssel szemben tehát akkor is benyújtható, ha törvény felülvizsgálati kérelem benyújtását is lehetővé teszi, de az indítványozó ezzel a lehetőséggel nem él {3051/2025. (I. 21.) AB végzés (a továbbiakban: Abv2.), Indokolás [25]}.
- [38] Az Ügyrend 32. § (5) bekezdése szerint a Kúria felülvizsgálati eljárásban hozott határozata alkotmányjogi panasszal az általános szabályok szerint önállóan is támadható, azzal hogy a Kúriának a felülvizsgálati eljárásban hozott nem érdemi döntésén keresztül az Alkotmánybíróság akkor vizsgálja az alapügyben hozott bírói döntést, ha a Kúria az alkotmányjogi panaszban sérelmezett, nem érdemi döntését mérlegelési jogkörben hozta meg. Az indítványozó felülvizsgálati lehetőségének kimerítése és a rendkívüli jogorvoslati eljárásban hozott döntés tartalma tehát az Alkotmánybíróság eljárására is kihat. Ha a felülvizsgálati indítvány érdemi elbírálásra alkalmas, és azt a Kúria érdemben vizsgálja, akkor az Alkotmánybíróság a felülvizsgálati eljárásban hozott döntést a jogerős döntésre is kiterjedően vizsgálhatja. Abban az esetben azonban, ha a Kúria azt állapítja meg, hogy a felülvizsgálati eljárás lefolytatására nincs lehetőség, az Alkotmánybíróság a Kúriának ezen nem érdemi döntésén keresztül az ügy érdemében hozott jogerős döntést csak abban az esetben vizsgálhatja, ha az indítványozó a jogerős döntést a felülvizsgálati kérelemmel

egyidejűleg – az Abtv. szerinti határidőben – alkotmányjogi panasszal is megtámadta, vagy ha a Kúria döntését mérlegelési jogkörben hozta meg (Abv2., Indokolás [25]).

- [39] Jelen ügyben az indítványozó a jogerős döntést korábban alkotmányjogi panasszal nem támadta meg, a Kúria az indítványozó felülvizsgálati kérelmét nem mérlegelési jogkörében, hanem formai okból utasította vissza, a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem – a Pp. 410. § (1) bekezdése szerinti – benyújtásának elmaradása miatt. Erre tekintettel a Kúria végzésén keresztül a jogerős döntés állított alaptörvény-ellenessége nem vizsgálható {3068/2023. (II. 16.) AB végzés (a továbbiakban: Abv3.), Indokolás [14]}.
- [40] Az Alkotmánybíróság a fentieknek megfelelően az alkotmányjogi panasz befogadhatóságát a továbbiakban csak a Kúria végzését támadó elemében értékelte {3480/2023. (XI. 7.) AB végzés, Indokolás [37]; 3063/2025. (II. 14.) AB végzés, Indokolás [12]}.
- [41] 5.4. Az Abtv. 52. § (1b) bekezdése értelmében az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia. A kérelem akkor határozott, ha megfelel az Abtv. 52. § (1b) bekezdés a)–f) pontjaiban foglalt kritériumoknak.
- [42] Az indítvány az Alkotmánybíróság hatáskörére és az indítványozó jogosultságára vonatkozó hivatkozást tartalmaz, megjelöli az Alaptörvény megsérteni vélt rendelkezését és az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét, illetve a sérelmezett bírói döntést, indokolja annak Alaptörvénybe ütközését, és kifejezetten kéri a megsemmisítését.
- [43] 6. Az Abtv. 29. §-a alapján az – egyéb törvényi feltételeknek megfelelő – alkotmányjogi panasz akkor fogadható be, ha a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség lehetőségét támasztja alá vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vet fel. E két feltétel alternatív jellegű, így az egyik fennállása önmagában is megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását {34/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás [18]; 21/2016. (XI. 30.) AB határozat, Indokolás [20]}. A feltételek meglétének vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik.
- [44] A támadott döntés alaptörvény-ellenességét az indítványozó azzal indokolta, hogy a Kúria azért nem engedélyezte a felülvizsgálatot, mert a felülvizsgálati eljárás szabályait helytelenül értelmezte. Érvelése szerint a Kúria ezzel megsértette az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes eljáráshoz való jogot és a (7) bekezdés szerinti jogorvoslathoz való jogot is.
- [45] Az Alkotmánybíróság utal arra, hogy a Kúria a felülvizsgálati kérelmet azért utasította vissza, mert az indítványozó nem terjesztett elő felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint annak megítélése, hogy a felülvizsgálati kérelem érdemi elbírálásának előfeltételei fennállnak-e, illetve a felülvizsgálati kérelem érdemi elbírálásra alkalmas-e alapvetően az Alkotmánybíróság

hatáskörén kívül eső, szakjogi-törvényértelmezési kérdés {Abv3., Indokolás [21]; 3127/2025. (IV. 25.) AB végzés, Indokolás [36]}.

- [46] Ehelyütt utal az Alkotmánybíróság arra is, hogy a Kúria az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdéséből fakadó indokolási kötelezettségének is eleget tett, s – a Pp. vonatkozó rendelkezéseinek megjelölése mellett – indokát adta annak, hogy az indítványozó felülvizsgálati kérelmét miért utasította vissza.
- [47] Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése szerinti jogorvoslathoz való jog a rendes jogorvoslatokra vonatkozik, ebből következően nem terjed ki a felülvizsgálatra, mint rendkívüli jogorvoslatra {3309/2022. (VI. 24.) AB végzés, Indokolás [38]}. Az Alkotmánybíróság ehelyütt is rögzíti, hogy a jogorvoslathoz való jog csak az adott eljárásra vonatkozó eljárási törvények keretei között érvényesülhet, és nem terjed ki a jogorvoslati kérelem érdemi elbírálásának kötelezettségére az eljárási törvény előírásainak megsértése esetén (Abv3., Indokolás [22]).
- [48] Összességében megállapítható, hogy az indítványozó az Abtv. 27. §-ára alapított alkotmányjogi panaszában kizárólag törvényességi kérdéseket vetett fel, s valójában a Kúria jogértelmezésének kritikáját fogalmazta meg. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint azonban „[ö]nmagában az a körülmény, hogy az indítványozó nem ért egyet a bíróságok döntésével és annak indokolásával, nem elégséges érv a támadott döntés alaptörvény-ellenességének alátámasztására” {3364/2017. (XII. 22.) AB végzés, Indokolás [21]}.
- [49] 7. A kifejtettek alapján az indítvány nem felel meg az Abtv. 26. § (1) bekezdésében, a 27. § (1) bekezdésében és a 29. §-ában meghatározott befogadhatósági feltételeknek, amely okán az Alkotmánybíróság az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a)* és *h)* pontja alapján, figyelemmel az Abtv. 56. § (2) és (3) bekezdésére is, az alkotmányjogi panaszt visszautasította.

Budapest, 2026. február 17.

Dr. Juhász Miklós s. k.,
tanácsvezető, előadó alkotmánybíró

Dr. Hende Csaba s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Polt Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Varga Réka s. k.,
alkotmánybíró